

Sygn. akt VII K 641/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Marcin Oleśko

Protokolant: sekr. sądowy Anna Krawczyńska

przy udziale oskarżyciela publicznego przedstawiciela Urzędu S. w P. D. Z.

po rozpoznaniu w dniach 6 grudnia 2017 roku, 28 grudnia 2017 roku,

sprawy **M. Z. (1)** s. M. i Z. z domu K. ur. (...) w R.

oskarżonego o to, że:

zajmując się na podstawie pełnomocnictwa Rep. Nr (...) z dnia (...) r. sprawami gospodarczymi małżeństwa E. i M. S. odpowiada za to, że wbrew przepisom art. 3 ust. 1 i ust. 2b pkt 4, art. 9 ust. 1 art. 30e ust. 4 i 45 ust. 1 a pkt 3 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. Nr 361 j.t. z późn. zm.), w okresie od dnia 30.04.2013 r. do 22. 05.2016 r. dwa razy z wykorzystaniem takiej samej sposobności uchylając się od opodatkowania nie złożył Naczelnikowi Urzędu S. w P. indywidualnych zeznań o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym 2012 z odpłatnego zbycia nieruchomości- zabudowanej działki gruntu oznaczonej numerem (...) o powierzchni 0,4582 ha, położonej w miejscowości M., powiecie (...), stanowiącej ich własność na prawach wspólności ustawowej, przez co uszczuplili podatek dochodowy od osób fizycznych na łączną kwotę 19 000,00 zł

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 54 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i art. 9 § 3 kks

1. oskarżonego **M. Z. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 54 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i art. 9 § 3 kks i za to na podstawie art. 54 § 2 kks wymierza mu karę grzywny w ilości 20 (dwudziestu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 80 (osiemdziesięciu) złotych;
2. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 56,66 (pięćdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt sześć groszy) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 160 (sto sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt VII K 641/16

UZASADNIENIE

Umową darowizny z dnia 2 stycznia 2007 roku M. S. oraz E. S. nabyli zabudowaną nieruchomość oznaczoną numerami działek (...) (pow. (...) ha) oraz (...) (pow. (...) ha) położoną w M. gmina R.. Darowizna ta była zwolniona od podatku od darowizn na podstawie art. 4 i art. 4a ust. 1 pkt 1 ustawy o tym podatku.

/umowa sprzedaży (...) –k. 7-9 akt (...)

zeznania M. S. – k. 130v.-131v./

W dniu 1 lutego 2012 roku M. S. i E. S. ustanowili swoim pełnomocnikiem oskarżonego M. Z. (1). W ramach tego pełnomocnictwa upoważnili go do:

- sprzedaży działek nr (...);

- podpisywania umowy sprzedaży i przedwstępnej umowy sprzedaży, odbioru ceny, sprzedaży i wydania działek, jak również do załatwiania wszelkich formalności związanych ze sporządzeniem takich umów, składania oświadczeń, wyjaśnień i zapewnień, w związku

z przystąpieniem do aktów notarialnych i dokonywania innych niezbędnych czynności faktycznych i prawnych przed właściwymi osobami fizycznymi, prawnymi, urzędami, sądami, składania pism i wniosków koniecznych do realizacji celu tego pełnomocnictwa oraz odbioru korespondencji kierowanej do mocodawców, dotyczącej przedmiotu pełnomocnictwa;

- reprezentowania ich w Sądzie Rejonowym, Urzędzie Skarbowym, Urzędzie Gminy, Starostwie Powiatowym oraz w innych instytucjach i firmach w sprawach związanych z przedmiotowymi działkami;

- poddania mocodawców rygorowi egzekucji w trybie art. 777 § 1 pkt 4 kpc odnośnie obowiązku wydania sprzedawanych działek;

- składania oświadczeń woli jakie w zakresie tego pełnomocnictwa okażą się niezbędne.

/pełnomocnictwo (...) – k. 56-57 akt (...)

wyjaśnienia M. S. – 38v.-39 akt (...)

zeznania M. S. – k. 130v.-131v.;

zeznania E. S. – k. 136v.-137/

M. S. rozmawiał z M. Z. (1), że nieruchomości nie może być sprzedana przed upływem 5 lat.

/wyjaśnienia M. S. – 38v.-39 akt (...)

zeznania M. S. – k. 130v.-131v./

W dniu 9 marca 2012 roku oskarżony M. Z. (1) działając w imieniu i na rzecz M. i E. małżonków S. jako ich pełnomocnik, sprzedał nieruchomość oznaczoną jako działka nr (...) D. i W. małżonkom P. za cenę w kwocie 100.000,00 złotych. Notariusz pouczył M. Z. (1) o ewentualnym obowiązku rozliczenia podatku dochodowego od osób fizycznych, w związku ze sprzedażą nieruchomości w ciągu pięciu lat od jej nabycia oraz o obowiązkach wynikających z art.

4 ustawy o podatku od spadków i darowizn.

/umowa sprzedaży (...) –k. 7-9 akt (...)

częściowo Zeznania M. S. – k. 130v.-131v./

W dniu 3 grudnia 2015 roku M. S. oraz E. S. zostali wezwani do złożenia zeznania rocznego za 2012 rok na druku PIT-36 oraz wyjaśnienia dlaczego nie złożyli tego zeznania i nie wykazali podatku dochodowego z tytułu sprzedaży nieruchomości w dniu 9 marca 2012 roku.

/wezwania – k. 14, k. 28 akt (...)

potwierdzenia odbioru wezwania – k. 15, k. 29 akt (...)

Postanowieniami z dnia 15 kwietnia 2016 roku Naczelnik Urzędu S.

w P. wszczął z urzędu postępowanie w sprawie określenia wysokości zobowiązania podatkowego w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2012 rok z tytułu sprzedaży w dniu 9 marca 2012 roku udziału 1/2 części zabudowanej nieruchomości oznaczonej numerem działki (...).

/postanowienia – k. 16, k. 30 akt (...)

Decyzjami z dnia (...) roku Naczelnik Urzędu S. w P. określił M. S. i E. S. zobowiązanie w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2012 rok w kwocie po 9.500,00 złotych z tytułu dokonanej sprzedaży w dniu 9 marca 2012 roku udziału 1/2 części zabudowanej nieruchomości oznaczonej numerem działki (...). Decyzje te zostały odebrane w dniu 3 czerwca 2016 roku

/decyzje k. 2-5, k. 20-23 akt (...)

potwierdzenia odbioru korespondencji – k. 6, k. 24 akt (...)

M. Z. (1) nie był dotychczas karany.

/dane o karalności – k. 86 akt (...)

Oskarżony ma 44 lata. Legitymuje się średnim wykształceniem. Z zawodu jest technikiem budowlanym. Jest osobą bezrobotną, nie osiągającą dochodów. Pozostaje na utrzymaniu mamy. Jest rozwiedziony. Nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Nie posiada majątku.

/dane osobo – poznawcze – k. 129v./

Przesłuchany w charakterze podejrzanego M. Z. (1) nie przyznał się do popełnienia zrzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż nigdy nie posługiwał się przed Urzędem S. pełnomocnictwem (...) Ponadto wyjaśnił, że M. i E. małżonkowie S. nie ustalali z nim, że będzie ich reprezentował przed Urzędem S. Ponadto M. i E. małżonkowie S. nie zlecali mu zapłacenia podatku. Wskazał, nadto, że poza sprzedażą nieruchomości nie powadził innych spraw gospodarczych M. i E. małżonków S..

/wyjaśnienia oskarżonego – k. 70v.-71 akt (...)

Także przed Sądem oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił: „Ja nie przypominam sobie, żebym kiedykolwiek z panem S. rozmawiał na temat podatku dochodowego pochodzącego ze sprzedaży tej nieruchomości. Pan S. wspomniał mi wcześniej, że jak sprzeda nieruchomość, tj. działki, których miał kilkanaście, to będzie musiał zapłacić jakiś podatek. Z tego co mi wiadomo to pan S. tą działkę otrzymał w spadku po wuju, nie wiem kiedy dokładnie otrzymał tą działkę w spadku. Nigdy nie rozmawiałem z panem S., że mam zapłacić podatek z tytułu sprzedaży tej nieruchomości. On też mi nic takiego nie zlecał. Zaświadczenie o nie zaleganiu z podatkiem nie było chyba potrzebne do sprzedaży jak ja sprzedawałem tą nieruchomość.

/wyjaśnienia oskarżonego – k. 130/

W niniejszej sprawie ustalono, iż umową darowizny z dnia 2 stycznia 2007 roku M. S. oraz E. S. nabyli zabudowaną nieruchomość oznaczoną numerami działek (...) ((...)oraz (...) (pow. (...) ha) położoną w M. gmina R.. W dniu 1 lutego 2012 roku M. S. i E. S. ustanowili swoim pełnomocnikiem oskarżonego M. Z. (1). W ramach tego pełnomocnictwa upoważnili go między innymi do sprzedaży działek nr (...), do załatwiania wszelkich formalności związanych ze sporządzeniem takich umów, dokonywania innych niezbędnych czynności faktycznych i prawnych przed właściwymi osobami fizycznymi, prawnymi, urzędami, sądami, składania pism i wniosków koniecznych do realizacji celu tego pełnomocnictwa, reprezentowania ich w Sądzie Rejonowym, Urzędzie Skarbowym, Urzędzie Gminy, Starostwie Powiatowym oraz w innych instytucjach i firmach w sprawach związanych z przedmiotowymi działkami. M. S. rozmawiał z M. Z. (1), że nieruchomość nie może być sprzedana przed upływem 5 lat. W dniu 9 marca 2012 roku

oskarżony M. Z. (1) działając w imieniu i na rzecz M. i E. małżonków S. jako ich pełnomocnik, sprzedał nieruchomość oznaczoną jako działka nr (...) D. i W. małżonkom P. za cenę w kwocie 100.000,00 złotych. Notariusz pouczył M. Z. (1) o ewentualnym obowiązku rozliczenia podatku dochodowego od osób fizycznych, w związku ze sprzedażą nieruchomości w ciągu pięciu lat od jej nabycia oraz o obowiązkach wynikających z art.

4 ustawy o podatku od spadków i darowizn. W dniu 3 grudnia 2015 roku M. S. oraz E. S. zostali wezwani do złożenia zeznania rocznego za 2012 rok na druku PIT-36 oraz wyjaśnienia dlaczego nie złożyli tego zeznania i nie wykazali podatku dochodowego z tytułu sprzedaży nieruchomości w dniu 9 marca 2012 roku. Postanowieniami z dnia 15 kwietnia 2016 roku Naczelnik Urzędu S. w P. wszczął z urzędu postępowanie w sprawie określenia wysokości zobowiązania podatkowego w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2012 rok z tytułu sprzedaży w dniu 9 marca 2012 roku udziału 1/2 części zabudowanej nieruchomości oznaczonej numerem działki (...). Decyzjami z dnia (...) roku Naczelnik Urzędu S. w P. określił M. S. i E. S. zobowiązanie w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2012 rok w kwocie po 9.500,00 złotych z tytułu dokonanej sprzedaży w dniu 9 marca 2012 roku udziału 1/2 części zabudowanej nieruchomości oznaczonej numerem działki (...). Decyzje te zostały odebrane w dniu 3 czerwca 2016 roku

Powyższe okoliczności zostały ustalone w oparciu o zeznania M. S., wyjaśnienia M. S., zeznania E. S., umowę sprzedaży (...), pełnomocnictwo (...), wezwania, potwierdzenia odbioru wezwania, postanowienia, decyzje, potwierdzenia odbioru korespondencji. Wskazany osobowy i nieosobowy materiał dowodowy wzajemnie się uzupełnia i koresponduje ze sobą dlatego też zasługuje na wiarę.

Sąd uznał za wiarygodny także pozostały nieosobowy materiał dowodowy zebrany w sprawie. W toku postępowania jego wartość dowodowa nie wzbudziła wątpliwości Sądu, nie była również kwestionowana przez żadną ze stron.

W przedmiotowej sprawie kluczową była do ustalenia okoliczność czy oskarżony zajmował się sprawami gospodarczymi małżeństwa E. i M. S. i czy był odpowiedzialny za złożenie Naczelnikowi Urzędu S. w P. indywidualnych zeznań o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym 2012 z odpłatnego zbycia nieruchomości - zabudowanej działki gruntu oznaczonej numerem (...) o powierzchni (...) ha, położonej w miejscowości M., powiecie (...), stanowiącej własność na prawach wspólności ustawowej E. i M. S..

Zdaniem Sądu zebrany materiał dowodowy pozwala na powyższe pytanie odpowiedzieć twierdząco.

Fakt ten wynika wprost z treści pełnomocnictwa (...) Na podstawie umowy - pełnomocnictwa (...) M. Z. (2) zajmował się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi osób fizycznych M. S. i E. S., w zakresie sprzedaży nieruchomości oznaczonej działkami nr (...).

W zakresie tego pełnomocnictwa związanego głównie ze sprzedażą nieruchomości, oskarżony był umocowany również do załatwiania wszelkich formalności związanych ze sporządzeniem takich umów, dokonywania niezbędnych czynności faktycznych i prawnych przed właściwymi osobami fizycznymi, prawnymi, urzędami, sądami, składania pism

i wniosków koniecznych do realizacji celu tego pełnomocnictwa, reprezentowania małżonków S. w Urzędzie (...) Tym samym M. Z. (1) był odpowiedzialny za złożenie Naczelnikowi Urzędu S. w P. indywidualnych zeznań o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym 2012

z odpłatnego zbycia nieruchomości - zabudowanej działki gruntu oznaczonej numerem (...).

W kontekście powyższych ustaleń nie zasługują na wiarę wyjaśnienia oskarżonego w części, w której nie przyznaje się on do dokonania zarzucanego mu czynu. Stanowcze i konsekwentne nie przyznawanie się do popełnienia zarzucanego mu czynu stanowi wyraz przyjętej przez oskarżonego linii obrony. W ocenie Sądu nie przyznanie się oskarżonego, w konfrontacji z zebrany w sprawie materiałem dowodowym, nie pozwala na przyjęcie, że oskarżony nie jest jego sprawcą. M. Z. (1) zanegował fakt, iż ustalał z małżonkami S., że będzie ich reprezentował w Urzędzie (...) Ponadto stwierdził, że nie zlecali mu oni zapłacenia podatku. Pozostaje to w oczywistej sprzeczności z treścią dokumentu w postaci pełnomocnictwa (...)

Należy także z ostrożnością podejść do zeznań M. S., w kwestii ustaleń kto miał zapłacić podatek dochodowy związany ze sprzedażą nieruchomości. Z jednej strony bowiem M. S. zeznaje, że nie pamięta czy z M. Z. (1) umawiał się w kwestii kto będzie płacił podatek dochodowy od osób fizycznych po sprzedaniu nieruchomości. Nie pamiętał też czy umawiali się z oskarżonym kto ma złożyć deklaracje podatkowe do Urzędu S.. M. S. jest w tej części zeznań niekonsekwentny, gdyż z drugiej strony podnosił, że jak doszło do sprzedaży działki i jak przychodziły wezwania z Urzędu S., to on nie rozmawiał z M. Z. (1), gdyż był przekonany, że oskarżony załatwi wszystko w Urzędzie (...) w związku z udzielonym mu pełnomocnictwem. Na pytanie obrońcy czy M. S. zlecał kiedykolwiek oskarżonemu załatwienie spraw w Urzędzie Skarbowym, świadek zaprzeczył. Natomiast na uzupełniające pytanie Sądu w tej kwestii stwierdził, że jednak nie jest tego pewien w 100%. Niezależnie jednak od tego co pamiętał świadek w tym zakresie, jego depozycje mają drugorzędne znaczenie, w zestawieniu z treścią pełnomocnictwa (...) z treści którego wynika wprost, że M. Z. (1) miał załatwiać sprawy małżonków S., związane ze sprzedażą nieruchomości, również w Urzędzie (...) M. S. przyznał natomiast bardzo ważną rzecz, iż pełnomocnictwo było odczytywane między innymi w obecności oskarżonego i on nie zgłaszał do niego żadnych uwag i zastrzeżeń. Fakt odczytywania treści pełnomocnictwa potwierdziła też E. S..

W przedmiotowej sprawie należało ustalić, czy w związku ze sprzedażą nieruchomości w dniu 9 marca 2012 roku powstało zobowiązanie w podatku dochodowym od osób fizycznych za rok 2012 a w konsekwencji powstał obowiązek rozliczenia podatku dochodowego od osób fizycznych, w związku ze sprzedażą tej nieruchomości w ciągu pięciu lat od jej nabycia.

Nabycie zabudowanej nieruchomości oznaczonej numerem działki nr (...) położonej w M. gmina R. o powierzchni (...) ha miało miejsce na podstawie umowy darowizny z dnia 02.01.2007r. - (...)

Sprzedaż dokonana dnia 09.03.2012r. stanowi źródło przychodów i podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych ponieważ nastąpiła przed upływem 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło nabycie.

Na mocy art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 6 listopada 2008r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. Nr 209, poz. 1316) do przychodu (dochodu) z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw określonych w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a)-c) ustawy zmienianej w art. 1, nabytych lub wybudowanych (oddanych do użytkowania) w okresie od dnia 1 stycznia 2007r. do dnia 31 grudnia 2008r. stosuje się zasady określone w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych, w brzmieniu obowiązującym na dzień 31 grudnia 2008r. Oznacza to, że przychód ze sprzedaży zabudowanej nieruchomości oznaczonej numerem działki nr (...), podlega opodatkowaniu na zasadach mających zastosowanie do nabyć dokonanych w latach 2007-2008 tj. wg przepisów w brzmieniu obowiązującym na dzień 31 grudnia 2008r.

Według art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (tekst jednolity Dz. U. z 2012r. poz. 361 z późn. zm.), osoby fizyczne, jeżeli mają miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podlegają obowiązkowi podatkowemu od całości swoich dochodów (przychodów) bez względu na miejsce położenia źródeł przychodów (nieograniczony obowiązek podatkowy). Zgodnie z art. 3 ust. 2b pkt 4 w/w ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych za dochody (przychody) osiągnane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się - w szczególności dochody (przychody) z położonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nieruchomości, w tym ze sprzedaży takiej nieruchomości.

W myśl art. 9 ust. 1 tejże ustawy opodatkowaniu podatkiem dochodowym podlegają wszelkiego rodzaju dochody, z wyjątkiem dochodów wymienionych w art. 21, 52, 52a i 52c oraz dochodów, od których na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej zaniechano poboru podatku.

Według art. 9 ust. 1a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, jeżeli podatnik uzyskuje dochody z więcej niż jednego źródła, przedmiotem opodatkowania

w danym roku podatkowym jest, z zastrzeżeniem art. 24 ust. 3, art. 29-30c, art. 30e oraz art. 44 ust. 7e i 7f. suma dochodów ze wszystkich źródeł przychodów.

Wymienionymi w art. 10 ust. 1 pkt 8 powołanej ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych źródłami przychodów są odpłatne zbycie, z zastrzeżeniem ust. 2:

- a) nieruchomości lub ich części oraz udziału w nieruchomości,
- b) spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego lub użytkowego oraz
- c) prawa do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej,
- d) prawa wieczystego użytkowania gruntów,
- e) innych rzeczy,

- jeżeli odpłatne zbycie nie następuje w wykonaniu działalności gospodarczej i zostało dokonane w przypadku odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych określonych w lit. a)-c) - przed upływem pięciu lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło nabycie lub wybudowanie, a innych rzeczy - przed upływem pół roku, licząc od końca miesiąca, w którym nastąpiło nabycie; w przypadku zamiany okresy te odnoszą się do każdej z osób dokonującej zamiany.

Wg art. 19 ust. 1 powołanej ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych przychodem z odpłatnego zbycia nieruchomości lub praw majątkowych oraz innych rzeczy, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8, jest ich wartość wyrażona w cenie określonej w umowie, pomniejszona o koszty odpłatnego zbycia. Jeżeli jednak cena, bez uzasadnionej przyczyny, znacznie odbiega od wartości rynkowej tych rzeczy lub praw, przychód ten określa organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej w wysokości wartości rynkowej. Przepis art. 14 ust. 1 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

Z zacytowanego przepisu art. 19 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, wynika, że przychód z odpłatnego zbycia pomniejsza się o koszty odpłatnego zbycia. Pojęcie kosztów odpłatnego zbycia nie zostało przez ustawodawcę zdefiniowane w w/w ustawie, należy zatem stosować językowe rozumienie tego wyrażenia, zgodnie z którym za koszty odpłatnego zbycia nieruchomości lub praw majątkowych uważa się wszystkie wydatki poniesione przez zbywającego, które są konieczne, aby transakcja mogła dojść do skutku (wszystkie niezbędne wydatki bezpośrednio związane z tą czynnością). Można do nich zaliczyć np. koszty opłat notarialnych, koszty prowizji pośrednika, koszty ogłoszeń o zbyciu nieruchomości, itp.

Art. 19 ust. 3 stanowi, iż wartość rynkową, o której mowa w ust. 1, rzeczy lub praw majątkowych określa się na podstawie cen rynkowych stosowanych w obrocie rzeczami lub prawami tego samego rodzaju i gatunku, z uwzględnieniem w szczególności ich stanu i stopnia zużycia oraz czasu i miejsca odpłatnego zbycia.

Oznacza to, że opodatkowaniu podlega dochód stanowiący różnicę pomiędzy przychodem z odpłatnego zbycia nieruchomości (art. 19 ustawy) oraz kosztami uzyskania tego przychodu.

Wartość zbytej zabudowanej nieruchomości oznaczonej numerem działki nr (...) określono w akcie notarialnym na kwotę 100.000,00 zł. Kwota ta odpowiada wartości rynkowej. Zatem wartość udziału M. S. wynosi 50.000,00 zł oraz E. S. także 50.000,00 zł.

W myśl art. 30e ust. 1, ustawy o podatku dochodowym, od dochodu z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw określonych w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a)-c, podatek dochodowy wynosi 19% podstawy obliczenia podatku. Natomiast wg ust. 2 tego artykułu, podstawą obliczenia podatku, o której mowa w ust. 1, jest dochód stanowiący różnicę pomiędzy przychodem z odpłatnego zbycia nieruchomości lub praw określonych zgodnie z art. 19, a kosztami ustalonymi zgodnie

z art. 22 ust. 6c i 6d, powiększoną o sumę odpisów amortyzacyjnych, o których mowa w art. 22h ust. 1 pkt 1, dokonanych od zbywanych nieruchomości lub praw.

Stosownie do art. 30e ust. 4 tej ustawy podatek jest płatny w terminie złożenia zeznania o którym mowa w art. 45, za rok podatkowy, w którym nastąpiło odpłatne zbycie, natomiast ust. 5 tego art. określa, że dochodu z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych określonych w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a)-c) nie łączy się z dochodami (przychodami) z innych źródeł.

Ponadto zgodnie z art. 45 ust. 1 i 1a pkt 3 ustawy Podatnicy są obowiązani składać urzędowi skarbowemu zeznanie, według ustalonego wzoru, o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym, w terminie do dnia

30 kwietnia roku następującego po roku podatkowym, z zastrzeżeniem ust. 1aa, 7 i 8.

W terminie określonym w ust. 1 podatnicy są obowiązani składać urzędowi skarbowemu odrębne zeznania, według ustalonych wzorów, o wysokości osiągniętego w roku podatkowym dochodu (poniesionej straty) między innymi z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych opodatkowanych na zasadach określonych w art. 30e.

W związku z powyższym z tytułu dokonanej sprzedaży w dniu 9 marca 2012 roku zabudowanej nieruchomości oznaczonej nr działki (...) powstały zobowiązania w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2012 rok obciążające M. i E. S..

Mając na uwadze, że M. Z. (1) zajmował się, na podstawie udzielonego pełnomocnictwa, sprawami gospodarczymi małżonków S. w zakresie sprzedaży nieruchomości, to na nim ciążył obowiązek złożenia Naczelnikowi Urzędu S. indywidualnych zeznań o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym 2012 z odpłatnego zbycia nieruchomości.

Tym samym M. Z. (1) jest sprawcą zarzucanego mu czynu.

Reasumując Sąd uznał, iż M. Z. (1) zajmując się na podstawie pełnomocnictwa (...) (...) z dnia (...) r. sprawami gospodarczymi małżeństwa E. i M. S. odpowiada za to, że wbrew przepisom art.

3 ust. 1 i ust. 2b pkt 4, art. 9 ust. 1 art. 30e ust. 4 i 45 ust. 1 a pkt 3 ustawy z dnia

26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. Nr 361 j.t. z późn. zm.), w okresie od dnia 30.04.2013 r. do 22. 05.2016 r. dwa razy

z wykorzystaniem takiej samej sposobności uchylając się od opodatkowania nie złożył Naczelnikowi Urzędu S. w P. indywidualnych zeznań o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym 2012 z odpłatnego zbycia nieruchomości- zabudowanej działki gruntu oznaczonej numerem (...) o powierzchni (...) ha, położonej w miejscowości M., powiecie (...), stanowiącej ich własność na prawach wspólności ustawowej, przez co uszczuplili podatek dochodowy od osób fizycznych na łączną kwotę 19 000,00 zł, a co za tym idzie swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 54 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i art. 9 § 3 kks.

Przepis art. 54 kks rozpoczynający rozdział 6 kodeksu karnego skarbowego określa podstawowy i najbardziej chyba charakterystyczny delikt podatkowy tradycyjnie zwany uchylaniem się od opodatkowania. Sam ustawodawca podkreślił, że chodzi o "uchylanie się od opodatkowania" polegające na nieujawnieniu przez podatnika właściwemu organowi przedmiotu lub podstawy opodatkowania lub zaniechaniu złożenia deklaracji, przez co podatek zostaje narażony na uszczuplenie. Bezpośrednim zatem przedmiotem ochrony jest tu mienie wierzyciela podatkowego

Oskarżony działał umyślnie. Wiedział że nieruchomość została nabyta przez małżonków S. w drodze darowizny. Ponadto M. S. informował oskarżonego, że w konsekwencji nie może on jej sprzedać przed upływem 5 lat, gdyż w przeciwnym razie powstanie zobowiązanie podatkowe. M. S. informował oskarżonego o dokładnej dacie nabycia nieruchomości w drodze darowizny. Tym samym oskarżony wiedział jak liczyć termin pięcioletni. Niezależnie od powyższego także notariusz przy umowie sprzedaży (...) pouczył M. Z. (1) o ewentualnym obowiązku rozliczenia podatku dochodowego od osób fizycznych, w związku ze sprzedażą nieruchomości w ciągu pięciu lat od jej nabycia oraz o obowiązkach wynikających z art.

4 ustawy o podatku od spadków i darowizn.

Ponadto pełnomocnictwo (...) zostało odczytane w obecności oskarżonego i on przystał na jego warunki. W oparciu o to pełnomocnictwo M. Z. (1) zajmował się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi osób fizycznych M. S. i E. S., w zakresie sprzedaży nieruchomości oznaczonej działkami nr (...). W zakresie tego pełnomocnictwa związanego głównie ze sprzedażą nieruchomości był umocowany również do załatwiania wszelkich formalności związanych ze sporządzeniem takich umów, dokonywania niezbędnych czynności faktycznych i prawnych, przed właściwymi osobami fizycznymi, prawnymi, urzędami, sądami, w tym przed Urzędem (...) Tym samym M. Z. (1) był odpowiedzialny za złożenie Naczelnikowi Urzędu S. w P. indywidualnych zeznań o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym 2012 odpłatnego zbycia nieruchomości - zabudowanej działki gruntu oznaczonej numerem (...).

W niniejszej sprawie kwota niezapłaconego w terminie podatku w wysokości 19.000,00 złotych jest małą wartością. Małą wartością jest to wartość, która w czasie popełnienia czynu zabronionego nie przekracza dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia (art. 53 § 14 kks).

Oskarżony przedmiotowych zachowań dopuścił się w warunkach czynu ciągłego. Poszczególne jego zachowania godzą w to samo dobro. Zostały podjęte z wykorzystaniem takiej samej sposobności. Ponadto oskarżony dopuścił się ich w krótkich odstępach czasu.

Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, ponieważ nie zachodzi żadna okoliczność wyłączająca winę w rozumieniu Kodeksu Karnego Skarbowego. Oskarżony nie dał posłuchu normie prawnej, mimo iż miał taką możliwość.

Mając na uwadze poczynione ustalenia faktyczne, analizując i oceniając w powyższy sposób zebrany w sprawie materiał dowodowy, nie budzi wątpliwości, iż zachowanie oskarżonego stanowi czyn zabroniony społecznie szkodliwy w stopniu dość znacznym.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości Sąd kierował się w szczególności:

- szczególnym rodzajem dobra naruszonego przez zachowanie oskarżonego jakim jest ochrona mienia Skarbu Państwa;
- stosunkowo małą wartością narażoną na uszczuplenie należności publicznej – prawnej;
- działaniem z zamiarem bezpośrednim.

Wymierzając karę Sąd uwzględnił na korzyść oskarżonego fakt jego uprzedniej niekaralności.

Jako okoliczności obciążające Sąd wziął pod uwagę, że oskarżony swoim zachowaniem naraził na odpowiedzialność karno – skarbową także M. i E. S., którzy udzielając mu pełnomocnictwa działali w zaufaniu do niego, iż załatwi wszelkie formalności związane ze sprzedażą nieruchomości, w tym formalności podatkowe.

Mając na uwadze powyższe kwestie, a także zważając, aby kara była współmierna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, a także, aby zrealizowała cele zapobiegawcze i poprawcze w stosunku do oskarżonego oraz wytyczne w zakresie prewencji ogólnej, Sąd wymierzył karę 20 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki na kwotę 80 złotych.

Miarkując wysokość kary grzywny, oprócz okoliczności wskazanych powyżej Sąd miał na uwadze również sytuację materialną, osobistą, rodzinną oskarżonego oraz jego możliwości zarobkowe. Wysokość jednej stawki nieznacznie przekracza kwotę minimalną. Sąd miał tutaj z jednej strony na uwadze, że oskarżony aktualnie jest osobą bezrobotną, nie osiągniętą dochodów, pozostaje na utrzymaniu mamy. Z drugiej strony natomiast jest jeszcze młodą, zdrową

osobą, posiadając wyuczony zawód. Tym samym ma on możliwość podjęcia pracy i zgromadzenia stosownych środków finansowych celem uiszczenia kary grzywny. Trzeba też pamiętać, że nie ma on nikogo na swoim utrzymaniu.

O kosztach postępowania wobec oskarżonego orzeczono na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks. Stanowią je:

- ryczałt za doręczenia wezwań i innych pism w postępowaniu przygotowawczym 6,66 złotych (1/3 z 20 złotych gdyż na etapie postępowania przygotowawczego było 3 podejrzanych);
- ryczałt za doręczenia wezwań i innych pism w postępowaniu przed Sądem I instancji – 20 złotych
- opłata za dane o karalności w wysokości - 30 złotych

Natomiast opłatę wymierzono na podstawie art. 3 ust. 1 i art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz.U. nr 49 z 1983 r. poz. 223 ze zmianami).